

DECIZIA nr. 79/01.03.2011
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC X SRL inregistrata la
Serviciul Solutionare Contestatii -D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul Solutionare Contestatii a fost sesizata de Administratia Finantelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii - Serviciul Evidenta Analitica pe Platitori Contribuabili Mijlocii prin adresa nr. x, cu privire la contestatia formulata de **SC X SRL** cu sediul in Bucuresti, str. x, nr. x, sector 1.

Obiectul contestatiei, remisa prin posta la data de x si inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x, il constituie Decizia nr. x referitoare la obligatiile de plata accesorii, comunicata societatii prin posta cu confirmare de primire la data de x, prin care s-au stabilit in sarcina acesteia accesorii aferente obligatiilor fiscale in suma totala de **x lei**.

Avand in vedere prevederile art.205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC X SRL**.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea contestatiei.

I. SC X SRL se indreapta impotriva Deciziei nr. x referitoare la obligatiile de plata accesorii, , prin care s-a stabilit in sarcina sa majorari de intarziere in suma totala de **x lei**, si solicita admiterea contestatiei cu consecinta anularii actului administrativ fiscal invocand urmatoarele:

Prin Decizia nr. x i-a fost comunicata imprejurarea ca au fost calculate obligatii de plata accesorii in cuantum de x lei, reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere pentru pretinsa intarziere la plata a TVA-ului, precum si a contributiilor datorate, in speta: contributia de asigurari sociale datorata de angajator, contributia individuala de asigurari sociale retinuta de la asigurati, contributia de asigurare pentru accidente de munca si boli profesionale datorata de angajator, contributia de asigurari pentru somaj datorata de angajator, contributia individuale de asigurari pentru somaj retinuta de la asigurati, contributia anagajatorilor pentru fondul de garantare pentru plata creantelor, contributia pentru asigurari sanatate datorata de angajator si contributia pentru concedii si indemnizatii de la persoane juridice sau fizice.

Actul administrativ fiscal a carui anulare il solicita este insotit de o anexa pe care sunt individualizate documentele prin care s-au individualizat sumele de plata si respectiv pentru care s-au calculat majorari de intarziere.

Aceste obligatii fiscale se impart in doua catregorii si anume;

1. - obligatii fiscale ce au facut obiectul amanarii la plata potrivit Deciziei de acordare a amanarii la plata nr. x;
2. – obligatii fiscale de plata incepand cu data emiterii deciziei de amanare la plata pentru care face dovada achitarii acestora in integralitatea lor in termenul prevazut de lege.

1) Referitor la obligatii fiscale ce au facut obiectul amanarii la plata potrivit Deciziei de acordare a amanarii la plata nr. x.

Potrivit anexei la decizia nr. x, documentele prin care s-au individualizat sumele de plata si pentru care s-au calculat majorari de intarziere sunt Declaratiile 300 si 102, aferente anilor 2008-2009 si 2010 pana la data de 23.02.2010, toate aceste obligatii de plata au facut obiectul Deciziei de acordare a amanarii la plata nr. x, fiind amanate la plata pana la data de 21.09.2010.

Astfel, potrivit Deciziei de acordare a amanarii la plata nr. x: *"se acorda amanarea la plata pana la data de 21.09.2010 a obligatiilor fiscale datorate in ultima zi a lunii anterioare depunerii cererii, respectiv luna februarie 2010, si nestinse pana la data eliberarii certificatului de atestare fiscala, in suma totala de x lei"*.

Societatea sustine ca in mod nelegal si abuziv au fost calculate majorari de intarziere aferente lunilor iulie-octombrie 2010 pentru obligatii fiscale amanate la plata pana la 21.09.2010.

2) Referitor la obligatii fiscale de plata incepand cu data emiterii deciziei de amanare la plata pentru care face dovada achitarii acestora in integralitatea lor in termenul prevazut de lege:

Potrivit aceleiasi anexe la decizia contestata, in afara documentelor mai sus mentionate au fost evidentiata si declaratiile 102 nr. x si declaratiile 300 nr. x si nr. x, iar toate obligatiile fiscale datorate potrivit acestor documente au fost achitate in termenul legal.

Societatea a respectat conditiile mentionate la pct. 4 alin. (1) din decizia de acordare a amanarii la plata nr. x, in sensul ca nu a uzat niciodata de termenul de gratie de 30 de zile prevazut de art. 7 alin. (8) din OMFP nr. 2321/2009 si ca a achita obligatiile fiscale scadente la termenul prevazut de lege pentru plata obligatiei, fara a se situa vreodata inlauntrul termenului de 30 de zile care, asa cum prevede textul incident, presupune mentinerea valabilitatii amanarii la plata.

3. Prin decizia x i-a fost comunicata imprejurarea ca amanarea la plata aprobata prin Decizia de acordare a amanarii la plata nr. x si-a pierdut valabilitatea, incepand cu data de 20.04.2010, ca urmare a nerespectarii dispozitiilor pct. 4 alin. (1) din acest act administrativ.

La data de 02.05.2010 a solicitat emitentului deciziei contestate sa-i comunice, in concret, in ce a constat incalcarea pct. 4 alin. (1) Decizia de acordare a amanarii la plata nr. x, debitul principal la care urmeaza sa fie calculate majorari de intarziere, dar acesta nu a raspuns solicitarii societatii.

Societatea sustine ca fata de imprejurarea, dovedita corespunzator, ca in prezent nu exista nicio datorie fiscala neachitata in termenul prevazut de lege, iar Decizia de comunicare a pierderii amanarii la plata nr. x, creaza o aparenta nelegalitate, intrucat Tribunalul Bucuresti Sectia a IX-a- Contencios Administrativ si Fiscal a dispus in dosarul nr. x: **"suspenda executarea deciziei. x, emisa de parata pana la solutionarea pe fond, in prima instanta, a actiunii in anulare a deciziei"**.

In concluzie, contribuabila considera decizia contestata ca netemeinica si nelegala si drept urmare solicita admiterea contestatiei astfel cum a fost formulata cu consecinta revocarii actului administrativ fiscal reprezentat de Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii x, in dosarul fiscal nr. A499.

II. Prin Decizia de impunere nr. x referitoare la obligatiile de plata accesorii, D.G.F.P.-M.B. a stabilit majorari si penalitati de intarziere aferente TVA, contributiei de asigurari sociale datorata de angajator, contributiei individuala de asigurari sociale retinuta de la asiguratii, contributiei de asigurare pentru accidente de munca si boli profesionale datorata de angajator, contributiei de asigurari pentru somaj datorata de angajator, contributiei individuale de asigurari pentru somaj retinuta de la asiguratii, contributiei anagajatorilor pentru fondul de garantare pentru plata creantelor, contributiei pentru asigurari sanatate datorata de angajator si contributiei pentru concedii si indemnizatii de la persoane juridice sau fizice in suma totala de x lei.

III. Luand in considerare motivele invocate de contestatara, documentele existente la dosarul contestatiei, sustinerile organelor de administrare fiscala, precum si actele normative in vigoare, se retin urmatoarele :

SC X SRL este inregistrata la Registrul Comertului Bucuresti sub nr. x, CUI RO x

Cauza supusa solutionarii este daca organele fiscale aveau dreptul sa emita decizii de calcul accesorii prin care sa calculeze majorarile de intarziere in conditiile in care instantele judecatoresti au suspendat executarea actului administrativ fiscal prin care a fost comunicata pierderea inlesnirii la plata pana la solutionarea in fond, in prima instanta, a actiunii in anulare a deciziei, ceea ce influenteaza modul de stingere a obligatiilor fiscale.

In fapt, prin Decizia nr. x referitoare la obligatiile de plata accesorii, D.G.F.P.-M.B. a stabilit accesorii aferente TVA, contributiei de asigurari sociale datorata de angajator, contributiei individuala de asigurari sociale retinuta de la asiguratii, contributiei de asigurare pentru accidente de munca si boli profesionale datorata de angajator, contributiei de asigurari pentru somaj datorata de angajator, contributiei individuale de asigurari pentru somaj retinuta de la asiguratii, contributiei anagajatorilor pentru fondul de garantare pentru plata creantelor, contributiei pentru asigurari sanatate datorata de angajator si contributiei pentru concedii si indemnizatii de la persoane juridice sau fizice in suma totala de x lei

Prin decizia nr. x organul fiscal a acordat in temeiul art. 3 alin. (1) din OUG nr. 92/2009 amanarea la plata pana la 21.09.2010 a obligatiilor fiscale datorate in ultima zi a lunii anterioare depunerii cererii, respectiv luna februarie 2010, si nestinse pana la data eliberarii certificatului de atestare fiscala, in suma totala de x lei.

Prin Decizia nr. x societatii i-a fost comunicat faptul ca amanarea la plata aprobata prin Decizia de acordare a amanarii la plata nr. x si-a pierdut valabilitatea incepand cu data de 20.04.2010.

Societatea a formulat actiune in contencios administrativ ce a facut obiectul dosarului nr. x la Tribunalul Bucuresti – Sectia a IX –a de Contencios Administrativ si Fiscal prin care a solicitat suspendarea executarii Deciziei nr. x de comunicare a pierderii valabilitatii amanarii la plata.

Prin sentinta civila nr. x pronuntata de Tribunalul Bucuresti Sectia a IX-a-Contencios Administrativ si Fiscal in dosar nr . x, se admite cererea formulata de reclamanta si suspenda executarea deciziei nr. x, emisa de parata pana la solutionarea pe fond, in prima instanta, a actiunii in anulare a deciziei.

Impotriva sentintei civile nr. x D.G.F.P.-M.B. prin Serviciul Juridic Contencios si Avizare Juridica, a formulat recurs care, prin decizia civila nr.x, pronuntata de Curtea de Apel Bucuresti Sectia VIII-a Contencios Administrativ si Fiscal a fost respins recursul ca nefondat (irevocabila).

In continutul sentintei civile nr. x instanta a retinut urmatoarele considerente:

"Prin decizia x, parata a amanat pana la data 21.09.2010 plata datoriilor fiscale ale reclamantei, scadente pana la data de 28.02.2010, in suma totala de x lei, in baza OG nr. 92/2009.

Prin Decizia nr. x, parata a decis pierderea valabilitatii amanarii acordate prin decizia anterioara, pentru nerespectarea pct. 4 alin. (1) referitor la obligatia reclamantei de a achita toate datoriile scadente dupa data emiterii deciziei de amanare la plata in termen de 30 de zile de la scadenta.

Prin cererea inregistrata sub nr. x a solicitat revocarea deciziei de mai sus, fara a primi raspuns.

Potrivit art. 5 alin. lit. a) din OG nr. 92/2009, amanarile la plata isi pierd valabilitatea in cazul in care contribuabilii nu isi achita, in cel mult 30 de zile de la scadenta, obligatiile fiscale cu termene de plata incepand cu data emiterii deciziei de amanare la plata.

Analizand cuprinsul deciziei atacate, se constata insa ca parata nu a indicat care sunt datoriile neachitate de reclamanta, existand astfel un dubiu asupra actului administrativ.

Mai mult, parata nu a indicat debitele neachitate nici in urma cererii depuse expres de reclamanta in acest sens, respectiv cererea inregistrata sub nr. x.

Astfel, constatand indeplinite conditiile prevazute de art. 14 din Legea nr. 554/2004 pentru suspendare executarii actelor atacate instana hotaraste:

- Admite cererea formulate de reclamanta **SC X SRL**, in contradictoriu cu A.N.A.F. – D.G.F.P – M.B. pentru Administratia Finantelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii.

- suspenda executarea deciziei x, emisa de parata pana la solutionarea pe fond, in prima instanta, a actiunii in anularea deciziei".

Din actele si lucrarile dosarului rezulta ca prin decizia Decizia nr. x referitoare la obligatiile de plata accesorii au fost stabilite obligatii de plata accesorii in raport de debite amanate la plata conform Deciziei de acordare a amanarii la plata nr. x, cat si pentru obligatii de plata ulterioare celor amanate.

Referitor la "**Suspendarea executarii actului**" art.14 din Legea nr. 554/2004 privind Legea contenciosului administrativ, cu modificarile si completarile ulterioare prevede:

"Art. 14. - (1) În cazuri bine justificate si pentru prevenirea unei pagube iminente, dupa sesizarea, în conditiile art. 7, a autoritatii publice care a emis actul sau a autoritatii ierarhic superioare, persoana vatamata poate sa ceara instantei competente sa dispuna suspendarea executarii actului administrativ unilateral pâna la pronuntarea instantei de fond. În cazul în care persoana vatamata nu introduce actiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea înceteaza de drept si fara nicio formalitate.

(...)

(4) Hotarârea prin care se pronunta suspendarea este executorie de drept. Ea poate fi atacata cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare. Recursul nu este suspensiv de executare.

(...)

7) Suspendarea executarii actului administrativ are ca efect încetarea oricarei forme de executare, pâna la expirarea duratei suspendarii."

In speta sunt incidente si prevederile art.119 alin.1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala prevede :

“Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata , se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere.”

Din interpretarea textelor legale, rezulta ca accesoriile se datoreaza pentru neachitarea la termenul de scadenta a obligatiilor de plata, iar efectul suspendarii executarii titlului de creanta consta in aceea ca autoritatea fiscala nu este in drept sa solicite plata accesoriilor pe perioada cat plata debitului principal care le genereaza este suspendata.

Din documentele aflate la dosar se retine ca accesoriile contestate au ca baza de calcul debite care au facut obiectul Deciziei de acordare a amanarii la plata nr. x, pentru care organul fiscal a comunicat prin Decizia nr. x pierderea va;abilitatii amanarii la plata, titlu a carei executare a fost suspendata prin Sentinta civila nr. x pronuntata de Tribunalul Bucuresti Sectia a IX-a- Contencios Administrativ si Fiscal in dosar nr . x.

Efectul executarii unui act administrativ il constituie recuperarea debitelor stabilite prin acesta.

Or, in conditiile suspendarii executarii actului contestat, prin hotarare judecatoreasca pana la solutionarea pe fond, in prima instanta, a actiunii in anulare a deciziei x, emiterea de decizii de calcul accesorii este eronata in conditiile in care acestea nu pot fi incasate pe perioada cat dainuie efectul suspendarii.

Avand in vedere documentele aflate la dosar, actele normative incidente cauzei si cele retinute in continutul deciziei, se constata ca:

- organul fiscal nu a tinut seama ca prin Sentinta civila nr. x pronuntata de Tribunalul Bucuresti Sectia a IX-a- Contencios Administrativ si Fiscal in dosar nr. x, (ramasa irevocabila prin decizia civila nr. x, a Curtii de Apel Bucuresti Sectia VIII-a Contencios Administrativ si Fiscal) s-a dispus suspendarea executarii deciziei nr. x, pana la solutionarea la solutionarea pe fond, in prima instanta, a actiunii in anulare a deciziei, calculand accesorii aferente obligatiilor fiscale amante la plata prin decizia nr. x pe perioada cat executarea acesteia era suspendata, fapt ce a dus la modificarea ordinei de stingere a obligatiilor de plata declarate de societate si inregistrate ulterior in evidenta pe platitor a organului fiscal, astfel ca platile efectuate de societate au stins alte obligatii de plata decat cele pe care le-a avut in vedere contestara.

Desi prin adresele nr. x si nr. x s-a solicitat Administratiei Finantelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii - Serviciul Evidenta Analitica Contribuabili Mijlocii sa transmita *„documentele care au legatura cu cauza solutionarii si sa completeze referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei avand in vedere toate argumentele si documentele depuse de SC X SRL, inclusiv cu privire la modul de aplicare a dispozitivului Sentintei civile nr. x pronuntata de Tribunalul Municipiului Bucuresti in dosarul nr. x, (ramasa irevocabila prin decizia civila nr. x a Curtii de Apel Bucuresti)”,* pana la data prezentei nu a raspuns solicitarilor din adresele mentionate.

Tinand seama ca decizia contestata a fost emisa ulterior suspendarii de catre instanta a Deciziei nr. x a carei executare era suspendata la momentul emiterii, organul fiscal urmeaza sa reanalizeze situatia fiscala a contribuabilei cu privire la cele prezentate.

Prin urmare, Decizia nr. x referitoare la obligatiile de plata accesorii, prin care s-au stabilit accesorii aferente obligatiilor fiscale in suma totala de x lei, se va desfiinta, în baza **art. 216 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003** privind Codul de procedura fiscala, republicata, care prevede:

"Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare."

In speta sunt aplicabile si dispozitiile pct. 12.6, pct. 12.7 si pct.12.8 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005, care precizeaza:

"12.6. În situatia în care se pronunta o solutie de desfiintare totala sau partiala a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desfiintare.

12.7. Decizia de desfiintare va fi pusa în executare în termen de 30 de zile de la data comunicarii, iar verificarea va viza strict aceeasi perioada si acelasi obiect al contestatiei pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

12.8. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de solutionare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desfiintat, acesta putând fi contestat potrivit legii. "

Tinand seama de cele sus mentionate se remite cauza Serviciului evidenta pe platitori contribuabili mijlocii din cadrul D.G.F.P.-M.B. in vederea reanalizarii situatiei fiscale a **contribuabilei** solicitand, daca este cazul, si alte documente, pentru a determina in mod corect situatia fiscala a **SC X SRL**

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art.205 alin.(1), art.207 alin.(1) si art.209 alin.(1) lit. (a) si art.216 alin.(3) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, art.14 si art.24 alin.(1) din Legea nr. 554/2004 privind Legea contenciosului administrativ, cu modificarile si completarile ulterioare, art.119 alin.1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pct.12.6, pct. 12.7 si pct. 12.8 din Instructiunile aprobate prin Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005,

DECIDE:

Desfiinteaza Decizia nr. x referitoare la obligatiile de plata accesorii, prin care D.G.F.P.-M.B a stabilit in sarcina **SC X SRL** accesorii in baza evidentei pe platitori in suma totala de **x lei** aferente obligatiilor fiscale urmand ca organul fiscal sa procedeze la reanalizarea situatiei fiscale a societatii tinand cont de prevederile legale precum si de cele retinute prin prezenta decizie.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata potrivit legii, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.